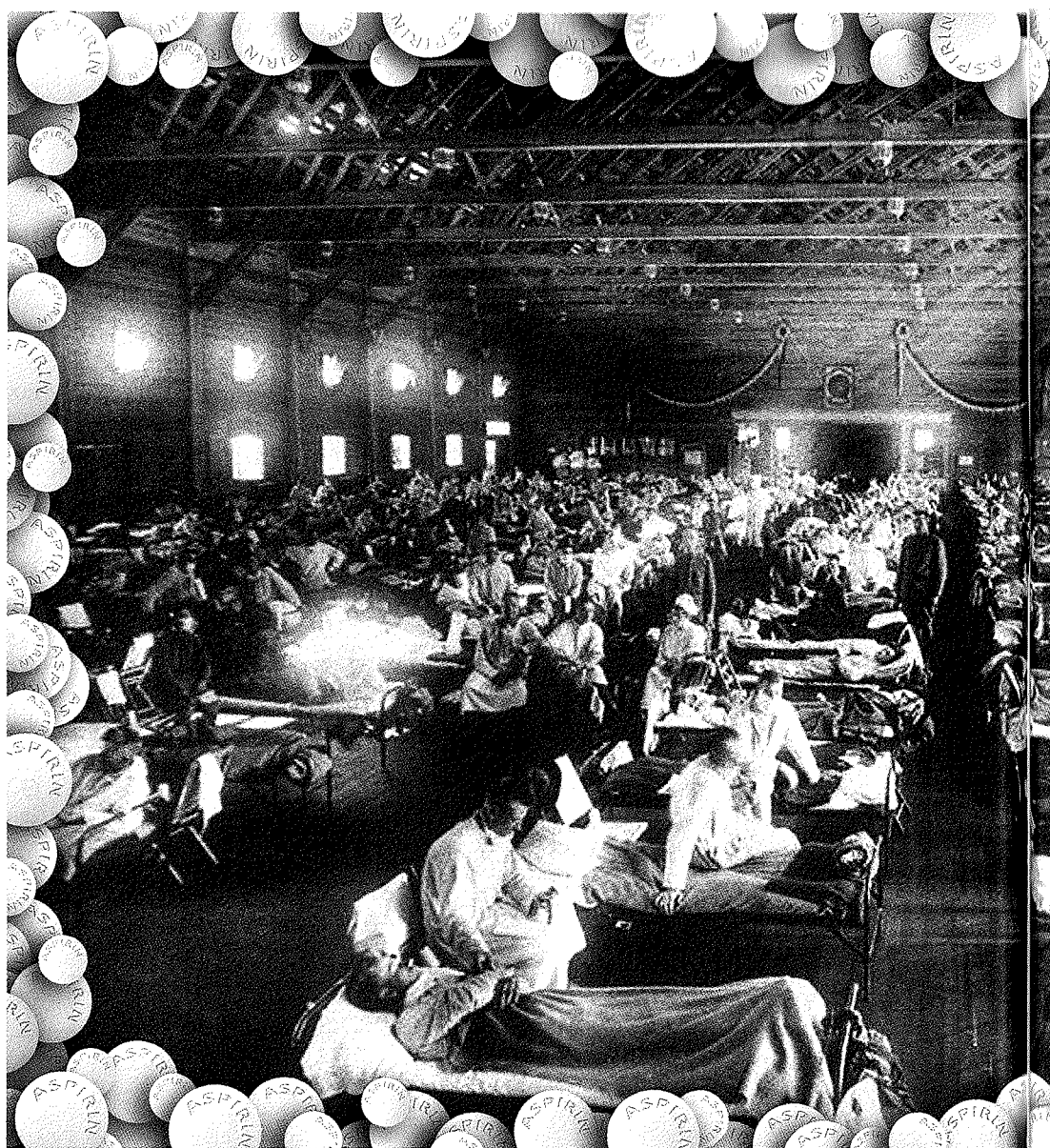

Milijune smrtnih slučajeva u takozvanoj pandemiji gripe tijekom 1918.-1919. godine nije uzrokovao virus nego masovna bakterijska infekcija pogoršana raširenim korištenjem visokih doza aspirina, medikamenta koji oslabljuje imunološki sustav

Fotografija iz 1918. godine bolničkog odjela Camp Funston u Kansasu pokazuje oboljele od gripe

ASPIRIN I PANDEMIJA GRIPE TIJEKOM 1918.- 1919.

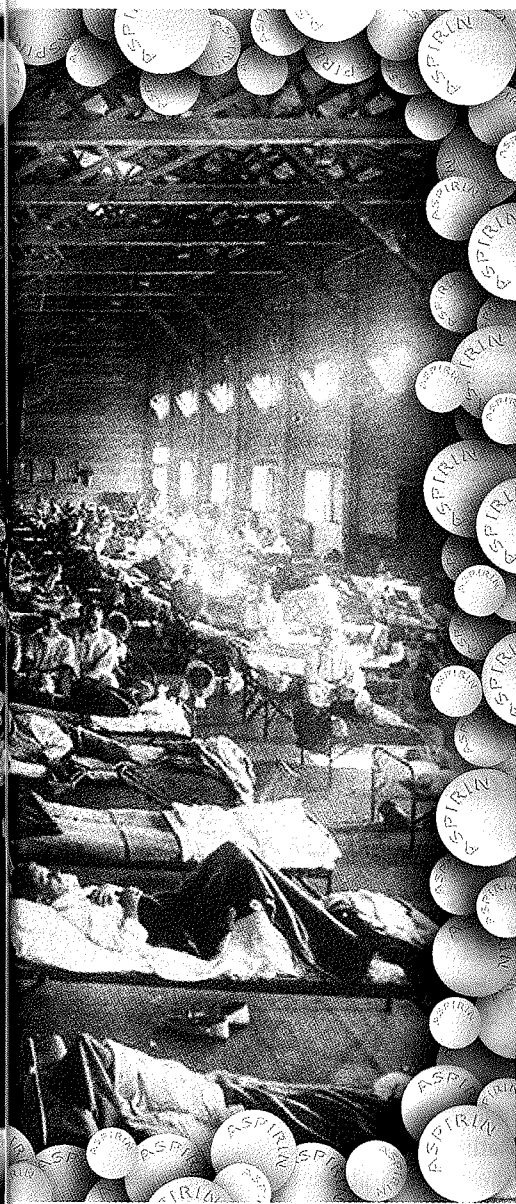
Gotovo cijelo stoljeće svijet je vjerovao da je nov i opasan virus došao niotkuda i proširio se posvuda te da je 1918. i 1919. godine ubio milijune ljudi. Dva izvještaja, jedan objavljen 2008. a drugi 2009., zauvijek su upokojila taj mit. Prvi izvještaj pojavio se 19. kolovoza 2008. u formi priopćenja za tisak (<http://tinyurl.com/6dwy3v>) Nacionalnog instituta za alergije i zarazne bolesti (NIAID-a), koji se oslanjao na referat D.

M. Morensa *et al.*, objavljen u časopisu *The Journal of Infectious Diseases*:

„Kod većine smrtnih slučajeva izazvanih gripom, bakteriološki i histopatološki rezultati iz niza objavljenih autopsija jasno su i dosljedno ukazivali na sekundarnu bakterijsku upalu pluća uzrokovanu uobičajenim bakterijama u gornjem dijelu dišnog puta.” Prema istraživanjima koje je objavio F. William Engdahl (vidi <http://tinyurl.com/ljekg5y>), ljude je ubila

obična bakterija pronađena u gornjem dijelu dišnog puta: „Onih 20 do 40 milijuna smrtnih slučajeva tijekom pandemije influence (‘gripe’) iz 1918. NIJE uzrokovala ‘gripa’ niti neki virus nego upala pluća izazvana snažnom bakterijskom infekcijom.”

Međutim, to priopćenje za tisak NIAID-a ne bavi se onim što je uzrokovalo bakterijske infekcije, ali to čine istraživanja dr. Karen Starko (<http://tinyurl.com/n8uatj9>). Kao mogućeg krivca

1. ljudi umrli od upale pluća dobivene zbog bakterijske infekcije postali su bolesni i stvari su se, odatle do smrti, pogoršavale promjenjivom brzinom; i 2. ljudi umrli tako zapanjujuće brzo da su ovi smrtni slučajevi postali klasičan dio zastrašujuće legende o 'gripi' iz 1918. – ljudi savršeno zdravi ujutro, za nekoliko bi sati bili mrtvi.

U obje skupine vjerojatnim uzročnikom sada se smatra aspirin. Kod prve skupine oboljelih od upale pluća aspirin je blokirao rad imunološkog sustava, omogućujući bakterijama da se razmašu. Tadašnji liječnici povezivali su upale pluća s uzimanjem aspirina. Simptomi ljudi iz druge skupine, onih naglo umrlih, bili su podudarni prekomjernom uzimanju aspirina, što je

cije – 'otežano disanje traje od nekoliko sati do cijelog dana ... nakon čega slijedi zatajenje dišnih organa, urušavanje krvotoknog sustava, grčevi i smrt' – bilo je gotovo nemoguće...

Ukratko rečeno, netom prije naglog porasta smrtnih slučajeva 1918. godine liječnici su preporučivali aspirin u količinama za koje se sada zna da su potencijalno toksične te da uzrokuju plućni edem i stoga je možda doprinio sveukupnoj smrtnosti tijekom pandemije i nekim od njenih misterija. Smrtnost mladih odraslih osoba može se objasniti spremnošću da se koristi nova, preporučena terapija i prisutnošću mladih ljudi u okruženju ustaljenih tretmana (u vojsci). Niža smrtnost djece mogla bi biti rezultat rjeđeg korištenja aspirina. U jednom relevantnom pedijatrijskom

S obzirom da su milijuni smrtnih slučajeva iz 1918. i 1919. po svemu sudeći bili povezani s pogrešnom primjenom panaceje (iz ruku tadašnje farmaceutske industrije), i da su cjepiva današnja panaceja iz njedara farmaceutske industrije – a podvrgavanje cijepljenju bilo bi obavezno, na osnovu zakona o pandemijama – veoma je važno da postanemo svjesni činjenica o pandemiji iz 1918. i 1919.

ona navodi *aspirin*, što se poklapa s NIAID-ovim istraživanjem o upali pluća izazvanoj teškom bakterijskom infekcijom te nadalje objašnjava krajnje brzo nastupanje smrti:

„Smrtnost je bila potaknuta dvama preklapajućim kliničko-patološkim sindromima: ranim poremećajem nalik akutnom respiratornom distres sindromu, za koji se procjenjuje da je uzrokovao 10-15% smrtnih slučajeva (nema podataka o kasnijim autopsijama); i naknadna, agresivna bakterijska plućna 'superinfekcija', koja je bila prisutna kod većine umrlih.”

Pregledavajući izvještaje o preminulima, Starko je primijetila da su se isticala dvije različite skupine na temelju vrlo specifičnog vremenskog okvira od zdravlja do smrti:

bilo popraćeno naglom smrću. Starko objašnjava:

„U izvještaju iz Camp Dix se navodi: 'Ta bolest je bila prava pošast. Izuzetna toksičnost, izražena malaksalost, ekstremna cijanoza i naglo pogoršanje stanja pacijenta obilježavaju tu bolest kao osebujan klinički entitet koji do sada još nije pobliže opisan...'

Toksičnost salicilata često se previđa jer je prisutan neki drugi poremećaj, doza se smatra beznačajnom, a simptomi (pojačano disanje, povraćanje, znojenje, glavobolja, pospanost, zbunjenost, teško disanje, uzbuđenost [zbog djelovanja salicilata], krvarenje iz nosa, vrtoglavica, plućni edem i krvarenje) prilično su nespecifični. Godine 1918. patološki ili klinički razlikovati progresivno trovanje salicilatima zbog infek-

tekstu iz 1918. protiv groznice se preporučivala hidroterapija, a ne salicilat. U njegovu izdanju iz 1920. osuđivana je praksa kojom se groznica snižavala 'produktima katrana kamenog ugljena' u punim dozama. ... Nejednoliko korištenje aspirina također može doprinijeti razlikama u smrtnosti između gradova i vojnih tabora.”

Pronalaženje uzroka smrti milijuna ljudi u te dvije godine (1918.-1919.) nije samo povijesna zagonetka. Od toga vremena medicinske ustanove, međunarodne zdravstvene agencije i vlasti pripisivale su te smrtno slučajeve jednom zastrašujuće otpornom virusu. Njihovo je gledište stvorilo osnovu budućih velikih prijetnji: da svijet čeka buduću pandemiju jednake virulentnosti, kadre ubiti milijune ljudi.

Oformljene su razne agencije, napravljeni su međunarodni planovi i napisani zakoni o kriznim situacijama u slučaju pandemije (<http://tinyurl.com/lunsggq>), a pomoć je zatražena i od vojske. Milijuni, ako ne i milijarde, dolara odvojeni su ne bi li se pronašlo cjepivo koje bi zaštitilo svijet od povratka španjolske gripe iz 1918.

No, NIAID je naveo da nema dokaza da je tada vladala gripa i da je za tragične posljedice odgovorna obična respiratorna bakterija. Takvu pretpostavku podupire i Starko rezultatima svojih istraživanja te nudi znanstveno stajalište o tome kako je aspirin bio vjerojatni uzročnik dviju vrsta smrti viđenih tijekom 1918. i 1919. Jedna je bila polagana, a druga nevjerojatno brza.

U međuvremenu američke vlasti, Centar za kontrolu i sprječavanje bolesti (CDC) i Svjetska zdravstvena organizacija tretiraju te nagle smrti kao jednu od strašnih značajki 'misterioznog' virusa i zato nastavljaju s razvojem cjepiva.

S obzirom da su milijuni smrtnih slučajeva iz 1918. i 1919. po svemu sudeći bili povezani s pogrešnom primjenom panaceje (iz ruku tadašnje farmaceutske industrije), i da su cjepiva *današnja* panaceja iz njedara farmaceutske industrije – a podvrgavanje cijepljenju bilo bi obavezno, na osnovu zakona o pandemijama – veoma je važno da postanemo svjesni činjenica o pandemiji iz 1918. i 1919.

ASPIRIN JE UBIJAO, A HOMEOPATIJA SPAŠAVALA ŽIVOTE

U broju od 12. listopada 2009. *New York Times* je objavio (<http://tinyurl.com/yko5v2l>):

„U veljači 1917. Bayer je izgubio svoj američki patent za aspirin pa je mnogim proizvođačima medikamentata otvorio profitabilno tržište. Bayer je uzvratio obilatom reklamiranjem, slavljenjem čistoće svoje zaštitne marke baš kada je epidemija dosegla vrhunac.”

Prema dr. Karen Starko:

„Reklame za aspirin u kolovozu 1918. te niz službenih preporuka za uzimanje aspirina u rujnu i početkom listopada prethodili su naglom porastu smrtnih slučajeva iz listopada 1918.

Broj umrlih u Sjedinjenim Državama naglo je rastao, dosegnuvši vrhunac najprije u Mornarici krajem rujna,

zatim u vojsci početkom listopada te konačno u široj populaciji krajem listopada.”

Izvanredno je značajna jedna rečenica iz izvještaja dr. Starko: „Homeopati, koji su aspirin smatrali otrovom, mogli su se pohvaliti vrlo malim brojem smrtnih slučajeva.” Ova rečenica odskakće iz okvira milijuna slučajeva smrti koje su uzrokovali Bayer i tadašnja farmaceutska industrija.

U istom članku iz *New York Timesa* također se navodi:

„Proizvodili su se paketići aspirina bez ikakvih upozorenja o toksičnosti te sa šturim uputama o upotrebi. U jesen 1918. suočen s raširenom a smrtonosnom bolešću bez poznatog lijeka, glavni zapovjednik Vojne zdravstvene službe u američkoj Mornarici preporučio je aspirin kao simptomatski li-

Izvanredno je značajna jedna rečenica iz izvještaja dr. Starko: „Homeopati, koji su aspirin smatrali otrovom, mogli su se pohvaliti vrlo malim brojem smrtnih slučajeva.” Ova rečenica odskakće iz okvira milijuna slučajeva smrti koje su uzrokovali Bayer i tadašnja farmaceutska industrija

jek, a vojska je kupila velike količine tog medikamenta.

Časopis *The Journal of the American Medical Association* predlagao je uzimanje doze od 1000 miligrama svaka tri sata, što je jednako uzimanju 25 standardnih tableta aspirina od 325 miligrama u 24 sata. To je skoro dvostruka dnevna doza koja se danas općenito smatra bezopasnom.”

Homeopatija je ugrožavala profite farmaceutske industrije. Još gore, homeopatski liječnici kritizirali su sintetske lijekove zasnovane na katranu kamenog ugljena kao kategoriju, odnosno samu osnovu farmaceutske industrije. S druge strane, koristeći samo prirodne lijekove (dakle one koje je nemoguće patentirati), homeopati su spasili život skoro svakoga tko bi im se obratio tijekom te pošasti iz 1918. i 1919. Postojala je prijetnja da se razotkrije kako su novi sintetski lijekovi na bazi katrana kamenog ugljena (derivatni proizvod moćne naftne industrije) –

kao temelj gigantske nove investicijske industrije – bili zapravo katastrofalni u medicinskom smislu. To se moralo spriječiti.

U članku „Povijest farmaceutske kartela” (vidi <http://tinyurl.com/mr-mr9f6>), Zdravstvena zaklada dr. Ratha izvijestila je o stanju iz 1918.:

„Rockefellerova zaklada [nedugo zatim povezana s Bayerom; vidi <http://tinyurl.com/mhuwe85>] iskoristila je epidemiju španjolske gripe i medije (koje je tada već imala pod svojom kontrolom) da započne lov na vještice, odnosno progon svih oblika medicine koje nisu bili pokriveni njenim patentima.”

U svojoj pismenoj izjavi, kao odgovor na sudsku parnicu (<http://tinyurl.com/lw7r27x>) u kojoj je lažno optužen za distribuiranje neregistriranih

lijekova u Južnoj Africi, dr. Mathias Rath u poglavlju pod naslovom „Povijest farmaceutske industrije” istaknuo je sljedeće (<http://tinyurl.com/mhuwe85>):

Rockefellerova zaklada bila je paravanska organizacija za novi svjetski poslovni poduhvat. Taj novi poduhvat nazvan je poslom farmaceutske ulaganja. Donacije Rockefellerove zaklade odlazile su samo medicinskim fakultetima i bolnicama, a ovi su postali misionari patentiranih farmaceutske lijekova, razvijenih od strane novog soja kompanija koje su proizvodile patentirane, sintetske lijekove. ...

To je također bilo vrijeme kada su otkriveni prvi vitamini. Uskoro je postalo jasno da te prirodne molekule pružaju takve zdravstvene koristi da mogu spasiti život i da mogu spriječiti brojne kronične zdravstvene probleme. ...

Te novootkrivene prirodne molekule imale su samo jednu manu: nisu se mogle patentirati. Tako je već u prvim

desetljećima svog postojanja biznis farmaceutskog ulaganja bio suočen sa smrtnom prijetnjom: vitamini i drugi mikronutrijenti promicani u programima javnog zdravlja bili bi spriječili razvoj svake krupnije investicijske kompanije bazirane na patentiranim sintetskim lijekovima.

Eliminacija te neželjene konkurencije u vidu mikronutrijenata i ostalih prirodnih načina liječenja postalo je pitanje opstanka za mladi biznis farmaceutskog ulaganja.

Rockfeller je, preko svojih kontroliranih medija, potaknuo javnost da prihvati njegov 'novi lijek' kao filantropско okrilje novostvorene industrije farmaceutskog ulaganja s patentiranim lijekovima te se poslužio epidemijom španjolske gripe iz 1918. da započne kampanju protiv svih oblika nepatentiranih lijekova. Tako ih je diskreditirao kao 'neznanstvene'. Unutar sljedećih 15 godina praktički svi medicinski fakulteti u SAD-u, sve uglednije bolnice i, što je najznačajnije, 'Američko medicinsko udruženje' postalo je dio ove strategije stavljanja čitavog sektora zdravstvene skrbi pod kontrolu biznisa farmaceutskog ulaganja."

Taj „lov na vještice“, s *Bayerom* u glavnoj ulozi, ima dugačku i nasiljem obilježenu povijest, a nastavlja se i danas gdje farmaceutska industrija danas poseže za drakonskim mjerama: zahtijeva zabranu svih biljnih lijekova širom Europe (<http://tinyurl.com/27xyaha>), počevši od svibnja 2011.; pokušava slati u zatvor sve liječnike koji bi davali prirodne lijekove za tumore mozga; pokušava kriminalizirati homeopate i sve naturopate u Sjevernoj Karolini; zabranjuje (u prosincu 2010.) masovnu proizvodnju intravenoznog vitamina C (<http://tinyurl.com/33qpycp>) – inače izvanredno djelotvornog ali i neinvazivnog, blagog načina liječenja raka; te planira zabraniti tisuće standardnih vrtnih biljaka u Australiji (<http://tinyurl.com/6j2b06g>).

S obzirom na epsku bitku farmaceutske industrije protiv prirodnih sredstava za liječenje, zataškavanje istine o pandemiji iz 1918. i 1919. – o tome da je farmaceutska industrija ubila milijune ljudi, a da su prirodne metode liječenja spašavali ljudske živote – postaje najpreča zadaća.

CJEPIVA I MIT CENTRA ZA KONTROLU BOLESTI

Godine 2005., Centar za kontrolu bolesti (CDC) objavljuje da je rekonstruirao 'virulentni' virus iz 1918. (<http://tinyurl.com/bpxr68d>):

„CDC-ovi istraživači i njihovi kolege uspješno su rekonstruirali virus gripe koji je uzrokovao pandemiju gripe 1918. i 1919. godine, gripe koja je diljem svijeta ubila čak 50 milijuna ljudi.“ Što god da je CDC rekonstruirao, to nije ubilo milijune ljudi 1918. i 1919. godine.

CDC, čini se, ne zna da je Nacionalni institut za alergije i zarazne bolesti dokazao da se nije radilo niti o virusu niti o gripi, već o običnoj bakteriji koja napada gornje dišne puteve, a aspirin, zbog svog blokiranja rada imunološkog

Taj „lov na vještice“, s Bayerom u glavnoj ulozi, ima dugačku i nasiljem obilježenu povijest, a nastavlja se i danas gdje farmaceutska industrija danas poseže za drakonskim mjerama: zahtijeva zabranu svih biljnih lijekova širom Europe...

kog sustava, izaziva tešku infekciju, a zatim i smrtonosnu upalu pluća.

Ljude je ubio aspirin, a ne virus.

No, postavlja se pitanje zašto se uopće promiču cjepiva za pandemiju „sličnu onoj pandemiji gripe iz 1918.“, budući da umiranje ljudi tada nije uzrokovalo gripa? S obzirom da je to bila obična bakterija, sljedeće tvrdnje CDC-a potpuno su besmislene:

„U ovom izvještaju opisana je uspješna rekonstrukcija virusa gripe A (H1N1) odgovorna za pandemiju 'španjolske gripe' iz 1918. te su dane nove informacije o značajkama koje su doprinijele njezinoj izuzetnoj virulentnosti. ...

Procjenjuje se da je pandemija gripe 1918.-1919. ubila između 20 i 50 milijuna ljudi u svijetu, mnogo više od kasnijih pandemija tijekom 20. stoljeća. O biološkim značajkama koje stimuliraju virulentnost virusa pandemijskih gripa znalo se izuzetno malo. Istraživanja u svrhu boljeg razumijevanja načina na koji pojedini geni virusa pandemijske gripe iz 1918. doprinose pojavi te bolesti mogla bi dati važne uvide o osnovi virulentnosti."

O smrtnim slučajevima iz 1918. i 1919. CDC protura gledište koje je doista čista znanstvena fantastika. Ono se ne poklapa ni s povijesnim ni s biološkim podacima. Niti njegovo stajalište o „virulentnom virusu“ odgovara na vječno prisutna pitanja o tom periodu, kao npr. zašto su umirali mladi ljudi ili zašto su ljudi umirali takvom brzinom. Na oba pitanja odgovorila je dr. Karen Starko svojim referatom o korištenju aspirina i prekomjernom doziranju istoga tijekom 1918. i 1919. Premda za te smrtne slučajeve nije bio odgovoran nikakav virus, CDC ima još jedan problem.

Također nema nikakvih dokaza o rekonstrukciji tog virusa. Njemački virolog dr. Stefan Lanka upućuje na izvor priče o rekonstrukciji te na nedostajuće djeliće u virusu u jednom intervjuu iz 2005. (<http://tinyurl.com/mr9ptwg>):

„Dr. Jeffrey Taubenberger, od kojega potječu navodi o rekonstrukciji pandemičnog virusa iz 1918., radi za američku vojsku ... a radio je više od 10 godina na stvaranju, na osnovu uzoraka uzetih iz različitih ljudskih trupala, kraće djeliće genske tvari pomoću tehnike biokemijske tehnike razmnožavanja, polimerazno lančane reakcije (PCR-a). Od mnoštva proizvedenih djelića on je odabrao one koji su bili najbliži modelu genetske tvari u ideji o virusu gripe te je o njima objavio svoja saznanja.

No, niti u jednom trupu virus nije viđen niti, je izoliran, niti je bio dio genske tvari tako izoliranih elemenata. Pomoću tehnike PCR-a iz ničega su proizvedeni komadići genske tvari čije se ranije postojanje u trupu nije moglo ustvrditi.

Da su tada bili prisutni virusi onda bi se oni mogli i izolirati, a mogla bi se izolirati i njihova genska tvar. Ne bi bilo nikakve potrebe da itko naporno

pokušava proizvesti, pomoću tehnike PCR-a – s očitom nakanom prevare – skrpani model genetske tvari, u okviru ideje o virusu gripe.”

Novinar je potom upitao kako bi to laik mogao provjeriti, na što je Lanka odgovorio:

„Glede tih kraćih djelića genske tvari koji u genetskom smislu nisu potpuni i koji čak nisu dostatni za definiranje gena, tvrdi se da bi oni zajedno tvorili cijelu gensku tvar virusa gripe.

Da bi čovjek prozreo ovu podvalu dovoljno je da izmjeri dužinu objavljenih djelića kako bi utvrdio da zbroj dužina pojedinačnih djelića, koji navodno sačinjavaju čitavu virusnu gensku tvar pretpostavljenog virusa gripe, ne tvore ... genom modela virusa gripe.

Još je jednostavnije upitati u kojoj se publikaciji mogu pronaći fotografije ovog navodno rekonstruiranog virusa, promatranog lećom elektronskog mikroskopa. Takve publikacije nema.” Ne spominjući ni bakterijsku infekciju ni ulogu aspirina u izazivanju bezbroj smrtnih slučajeva 1918. i 1919. te održavajući „mit o virulentnom virusu”, CDC promiče potrebu za protuvirusnim lijekovima (koje navodi poimence), a zagovara i razvoj cjepiva, no niti jedno ni drugo ne bi bilo adekvatno u bavljenju onim što je ubijalo ljude tijekom 1918.

CDC nastavlja sa svojim obmanjujućim tvrdnjama o tome kako su smrtni slučajevi iz 1918. i 1919. bili povezani s gripom te ignorira obične respiratorne bakterije, na koje je NIAID ukazao kao izvor umiranja, a nastavlja i s globalnom medicinskom zabludom, korištenjem toksičnog aspirina:

„Jesu li današnja protuvirusna sredstva i cjepiva učinkoviti protiv virusa iz 1918.?”

Jesu. Kao učinkovita sredstva protiv virusa gripe sličnih onom iz 1918. pokazale su se dvije vrste protuvirusnih lijekova: rimantadin (*Flumadine*) i oseltamivir (*Tamiflu*). Cjepiva s proteinima tipa 1918 HA ili drugim podvrstama H1 i HA bila su učinkovita u zaštiti miševa protiv virusa iz 1918. Ustvari, sadašnje cjepivo protiv gripe pružalo je određenu razinu zaštite miševa protiv virusa iz 1918.

Radi li se na novim profilaksama i terapeutskim metodama protiv virusa iz 1918.?

Rekonstrukcija virusa iz 1918. omogućit će CDC-u da radi na razvoju referentnog virusa kao kandidata za cjepivo koje bi pružilo optimalnu zaštitu protiv ovog ili sličnih virusa.”

CDC-ev opis 1918. kao vremena kad je nekakav virulentni virus ugrozio čitavo čovječanstvo očigledno je pogrešan.

Taj lažni prikaz iskoristio je George W. Bush da raspiri strah (<http://tinyurl.com/mww7mfu>) od pojave novog virulentnog virusa – povezanog s onim iz 1918. – koji će ponovno ubiti milijune ljudi.

Zašto CDC ustrajava na ovom mitu unatoč dokazima o tome da je istina posve drukčija? Ako se suzdržimo od

S obzirom na epsku bitku farmaceutske industrije protiv prirodnih sredstava za liječenje, zataškavanje istine o pandemiji iz 1918. i 1919. – o tome da je farmaceutska industrija ubila milijune ljudi, a da su prirodne metode liječenja spašavali ljudske živote – postaje najpreča zadaća

nabrajanja motiva mogli bismo razmotriti jedino neke efekte projiciranja strašnog mita o tome kako bi milijuni ljudi mogli umrijeti od tog virusa:

1. Odvlačenje pažnje od 'krute' stvarnosti u kojoj su prirodni načini liječenja bili jedini učinkoviti načini liječenja tijekom 1918.;
2. Prikrivanje uloge Bayera, aspirina i farmaceutske industrije u izazivanju smrti milijuna ljudi;
3. Milijarde dolara profita od prodaje protuvirusnih lijekova i razvoj cjepiva;
4. Povećana financijska moć farmaceutske industrije preko koje može imati kontrolu nad medijima te utjecati na vlasti;

5. Povećan broj bolesti i smrtnih ishoda od kemijskih farmaceutskih sredstava, jednog od najviših faktora rizika;

6. Silno oslanjanje na „stručne medicinske autoritete” i kompleksna skupa 'rješenja' za spas ljudi;

7. Davanje neograničenih ovlasti državnim regulatornim tijelima da 'zaštite' javnost od prirodnih proizvoda;

8. Korištenje bauka o milijunima umrlih kao opravdanje za ukidanje ljudskih prava, pod izlikom 'zaštite' javnosti;

9. Intenziviranje poteza farmaceutske industrije u smjeru neospornog globalnog monopola nad zdravljem (životom i smrću);

10. Industrijalizacija, komercijalizacija i militarizacija 'bolesti'

11. Otvorena vrata ka iskorištavanju „krizne situacije zbog pandemije” kako bi se opravdalo uvođenje izvanrednog stanja (<http://tinyurl.com/lavwtwn>).

Prava Istina – da su medicinski autori, preporučivši uzimanje *Bayerovog* aspirina (i generičkog aspirina), ubili tolike milijune ljudi da je ta pogibija postala jedan od najstrašnijih događaja u ljudskoj povijesti – uvelike ugrožava svjetsku multibilijunsku investicijsku industriju, izraslu oko olako prihvaćene „medicinske stručnosti” i upotrebe sintetskih lijekova.

INDUSTRIJSKA NASUPROT ORGANSKE MEDICINE

Potpunija istina sadrži nešto što je pogubnije za farmaceutsku industriju negoli su to milijuni smrtnih slučajeva koje je ona uzrokovala, naime tada se dogodilo još nešto od velikog značaja: ne-industrijska medicina, koristeći organske tvari, spašavala je ljude od smrti. Godina 1918. poslužila je kao globalni test uspoređivanja milijuna ljudi: onih koji su liječeni putem industrijske medicine i onih koje je liječila organska medicina. Ljudi iz prve skupine umirali su hrpimice. Gotovo svi iz druge skupine preživjeli su i ozdravili.

Ta se stvarnost nazire od 1918., fokusirajući svjetsku pozornost povijesno unatrag, do uspona sintetske kemijske farmaceutske industrije, premda se čovječanstvo nekoć liječilo oslanjajući se isključivo na prirodu.

Ono što se posebno ističe katastrofalna je nedjelotvornost i toksičnost *aspirina* – jednog od najstarijih i najpouzdanijih proizvoda te industrije. Tomu dodajmo da je *Bayerovo* globalno reklamiranje svog toksičnog proizvoda, u kombinaciji s utjecajem vlasti i medija, dovelo do dotad neviđenih razmjera gubitaka ljudskih života.

Bayerov proizvod uzrokovao je tolike milijune smrti da aspirin konkurrira kugi: 20-50 milijuna smrti tijekom 1918. i 1919. nasuprot 25 do 75 milijuna umrlih tijekom godina i godina vladanja kuge.

Međutim, taj sintetski farmaceutski proizvod dosad je, po broju izazvanih smrti, pretekao kugu kao najopakiju bolest u povijesti budući da ljudi zbog njega umiru i danas. I to u epidemijskim razmjerima.

Naturopati, odnosno liječnici okrenuti liječenju prirodnim sredstvima, spašavali su živote tijekom 1918. i 1919., dok je aspirin ubijao. Vlasti danas, pod utjecajem *Bayera* i drugih farmaceutskih kompanija, onemogućuju pristup prirodnim medicinskim proizvodima koji ne samo da nisu nimalo smrtonosni već su spašavali živote tijekom 1918.-1919., namećući pritom predvidivo smrtonosnih cjepiva. Potreba za njima temelji se na krajnje obmanjujućem mitu, pripisujući odgovornost gripi (ili virusu), što ustvari nije bio uzrok tadašnjeg pomora ljudi.

Osim smrti koje je *Bayer* prouzročio svojim aspirinom, tijekom 1980-ih ta je kompanija svjesno „prodala milijunske količine lijeka za zgrušavanje krvi, za hemofilicare – lijeka s visokim rizikom od prenošenja AIDS-a“, kako je 2003. objavljeno u *Sydney Morning Heraldu* (<http://tinyurl.com/lsp36zr>). Taj lijek je razvijen od HIV-om zaraženih darivatelja plazme. „Kao posljedica toga“ - javljao je CBS 2009. - „tisuće hemofilicara zarazilo se HIV-om“ (<http://tinyurl.com/efw78>). O svemu tome MSNBC je dao nesmišljeno kritičan osvrt (<http://tinyurl.com/yqamee>).

U svjetlu milijuna smrtnih slučajeva tijekom 1918.-1919. zbog *Bayerovog* pronalaska – aspirina, sintetskog lijeka na bazi katrana kamenog ugljena, a sada i *Bayerovih* sintetskih cjepiva (potencijalno kontaminiranih bilo čime), automatski je dan povod za

preispitivanje prirodnih naspram umjetnih načina liječenja. U tom preispitivanju na kocki se našao život ili smrt čovječanstva.

SMRTI UZROKOVANE ASPIRINOM I NSAIDS-om

Tijekom 1918. medicinski izvještaji iz prve ruke opetovano su ukazivali na aspirin kao na izvor upala pluća. Pri kupljajući te izvještaje, homeopat Julian Winston je 1998. zabilježio (<http://tinyurl.com/c3r3ex>):

„Čitajući izvještaje o toj epidemiji, čini se da je većinu slučajeva smrti uzrokovala virulentna upala pluća koja je bila posebno pogubna za one koji su svoj

karnu da kupi aspirin, nakon čega bi me obično dopalo da rješavam slučaj upale pluća.”

– J. P. Huff, dr. med., Kentucky
Winston je dodao:

„Liječnik od kojega sam naučio homeopatiju, dr. med. Raymond Seidel, rekao je da je homeopatskim liječnikom odlučio postati tijekom epidemije gripe, kada je radio kao mladi dostavljač za jednog homeopata u New Yorku. ... Kazao je: ‘Vidio sam da su ljudi koji su uzimali aspirine umirali, da je oko polovice onih što su pili mnogo alkohola također umiralo, a da su oni što su dobivali homeopatske pripravke preživjeli.’”

Prava Istina – da su medicinski autoriteti, preporučivši uzimanje Bayerovog aspirina (i generičkog aspirina), ubili tolike milijune ljudi da je ta pogibija postala jedan od najstrašnijih događaja u ljudskoj povijesti – uvelike ugrožava svjetsku multibilijunsku investicijsku industriju

Aspirin je bio prvi od nesterodinih protuupalnih lijekova (NSAID-a), a drugi nisu bili dostupni sve do 1955. kada se počeo prodavati *Tylenol* (<http://tinyurl.com/kjq4yx>). To su najčešće prisutni lijekovi na tržištu, prodavani na malo te uz recept. Za *Bayer* i farmaceutsku industriju oni su neupitni temelj njihove industrije. No, svi ti 'lijekovi' redovito ubijaju ljude.

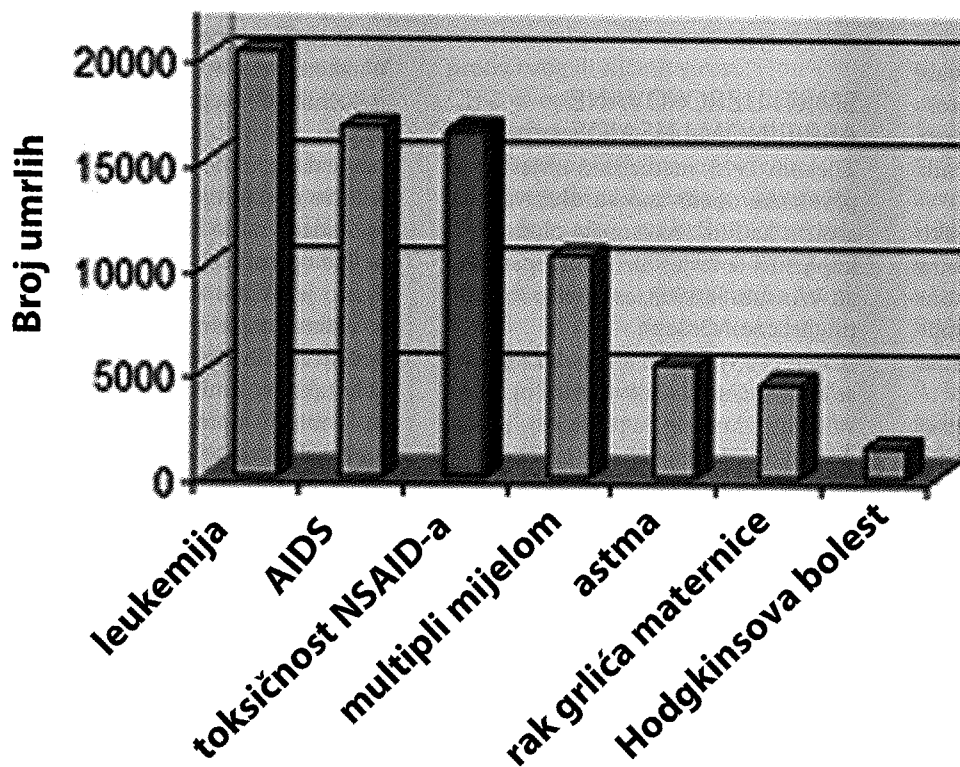
imunološki sustav slabili analgeticima, od kojih je najčešći bio aspirin.” Slijedi odlomak iz jednog od izvještaja koje je on napisao:

„Dobio sam paket s 1000 tableta aspirina, što je bilo 994 tableta previše. Mislim da sam podijelio otprilike šest. ... Ja sam pak davao vrlo malo lijekova. Gotovo redovito sam davao *Gelsemium* i *Bryoniju*. Praktički nikada nisam doživio neuspjeh u liječenju, osim ako je pacijent već prije bio poslan u lje-

Citirajući članke iz raznih medicinskih časopisa u svojoj kapitalnoj studiji iz 2002. „Toksični i smrtonosni NSAID-i – istražni izvještaj” samostalni istražitelj Roman Bystryanyk navodi (<http://tinyurl.com/m86mqrh>):

„Više od 100.000 ljudi svake godine biva hospitalizirano zbog gastrointestinalnog krvarenja, a 16.500 njih umire. Ove se procjene još smatraju 'opreznima'. Osim toga, uračunate brojke uključuju samo NSAID-e pre-

Prosječan broj umrlih godišnje

New England Journal of Medicine, lipanj 1999.
Objavljeno u časopisu Health Sentinel, <http://bit.ly/mXceos>.

Slika 1

ko recepta, korištene za liječenje jedino artritisa i isključivo u Sjedinjenim Državama. Kada bi se hospitalizacije i smrti povezane s NSAID-ima prodavanim preko recepta i na malo računale ne samo za artritis nego za sve bolesti, te u cijelom svijetu, brojke bi nesumnjivo bile goleme. Kada bismo uzeli te podatke i pogledali koliko je godina ta klasa lijekova dostupna od ranih 1970-ih, dobivene brojke bile bi zastrašujuće. A ipak, do danas se nijednom studijom nije pokušalo kvantitativno odrediti te brojke."

On zatim prenosi grafikon (slika 1) iz članka objavljenog 1999. u časopisu *New England Journal of Medicine* pod naslovom „Gastrointestinalna toksičnost nesteroidnih protuupalnih lijekova“, autora M. Wolfea *et al.*, koji pokazuje tu alarmantnu toksičnost u odnosu na druge uzroke smrti:

„Podaci o smrtnosti u SAD-u 1997. godine kod sedam odabranih poremećaja: ukupno 16.500 ljudi oboljelih od reumatoidnog artritisa ili osteoartritisa umrlo je zbog gastrointestinalnih toksičnih efekata NSAID-a. Ovo su

podaci iz Nacionalnog centra za statistiku zdravlja te iz Medicinskog informacijskog sustava za praćenje artritisa, reumatizma i starenja."

Aspirin, prvi iz te klase lijekova, postoji od 1880-ih. Koliko je ljudi ubio on sam?

Još jedan koristan grafikon (slika 2) uspoređuje „broj smrti izazvanih NSAID-om svake godine od 1991. s brojem ubojstava počinjenih vatrenim oružjem svake godine u Sjedinjenim Državama i brojem američkih vojnika poginulih u Vijetnamu (da se taj rat vodio tijekom 1990-ih umjesto 1961.-1972.)." Grafikon pokazuje linearno povećanje broja smrti uzrokovanih NSAID-om, ali stvarne brojke su nepoznate. No, Bystrianyk ponavlja da se tvrdnja o „16.500 smrti uzrokovanih NSAID-om smatra opreznom procjenom“, budući da ta brojka ne obuhvaća medikamente prodavane na malo ili recepte za druge bolesti, a ne samo za artritis. Te dodaje:

„Također je važno napomenuti da kod većine ljudi prije negoli završe u bolnici s težim zdravstvenim poremećajima

jem nema nikakvih znakova koji bi ih upozoravali da ti lijekovi uzrokuju oštećenja unutarnjih organa. A kao što smo vidjeli iz statistike, približno 10% tih hospitalizacija završi smrću. ...

Čak i aspirin, prvi NSAID kojega je u Bayerovim pogonima sintetizirao Felix Hoffman prije više od 100 godina, nije lišen rizika. A budući da se aspirin uvelike preporuča za smanjenje pojave srčane bolesti moramo uzeti u obzir i veliku vjerojatnost nastanka oštećenja gastrointestinalnog sustava." Bystrianyk zatim citira J. Weila *et al.* iz njihova članka za *British Medical Journal* iz 1995. „Profilaktički aspirin i rizik od krvarenja peptičkog ulkusa":

„Ustanovili smo da niti jedna određena svakodnevna doza aspirina između 75 mg i 300 mg korištena kao kardiovaskularna profilaksa nije lišena rizika od izazivanja krva-

**Potpunija istina
sadrži nešto što je
pogubnije za farmaceutsku industriju
negoli su to milijuni
smrtnih slučajeva
koje je ona uzrokovala, naime tada se
dogodilo još nešto od
velikog značaja: neindustrijska medicina, koristeći organske tvari, spašavala je ljude od smrti**

renja gastričkih ili duodenalnih ulkusa. Čak i vrlo male (75 mg) doze aspirina uzrokovale su gastričko krvarenje kod dobrovoljaca. ... Svake godine u Engle-

skoj i Walesu, kod ljudi starih 60 godina navise, bilježi se oko 10.000 slučajeva ulkusnih krvarenja. ... Kako se može zaključiti, barem 900 od 10.000 tih slučajeva moglo bi biti povezano i pripisano profilaktičkom korištenju aspirina. Općenit *prelazak na manje doze (75 mg) aspirina ne bi uklonio taj rizik...* [Kurziv je moj.]

Što je još gore, navodi Bystrianyk:

„Nažalost, rizik od hospitalizacije i smrti nije jedina moguća posljedica uzimanja takvih vrsta lijekova. Druga istraživanja ukazuju i na to da je, prilikom korištenja NSAID-a, rizik od kongestivnog zatajenja srca također vrlo velik. Jedan autor je proračunao da bi broj smrtnih slučajeva mogao biti sličan onima koje bilježimo kod gastrointestinalnog krvarenja. U tom slučaju broj smrtnih slučajeva pripisanih NSAID-u dramatično bi se povećao, od ionako velike brojke (16.500 umrlih).”

Njegov izvor su J. Page i D. Henry iz njihova članka objavljenog 2000. u časopisu *Archives of Internal Medicine* pod naslovom „Konzumacija NSAID-a i razvoj kongestivnog zatajenja srca u starijih pacijenata”.

Bystrianykova tvrdnja koja slijedi o svim NSAID-ima (uključujući Bayerov aspirin) jednako bi tako mogla poslužiti kao opis onoga što se dogodilo tijekom 1918.-1919., uključujući potpunu šutnju glede Bayerova medikamenta, aspirina (i njegovih generičkih verzija), kojega se sada povezuje sa smrću milijuna ljudi tijekom 1918. godine:

„NSAID-i su ustvari izvor jedne prešućene epidemije koja je uzrokovala strahovitu količinu boli i smrti. Spoznaje o ovoj tragediji široj su javnosti praktički nepoznate, a ogromna količina pisanih informacija uglavnom se nalazi „na sigurnom”, unutar medicinskih knjižica. Farmaceutske kompanije još uvijek prodaju i promoviraju prodaju tih toksičnih tvari u cijelom svijetu, a državna tijela nisu učinila ništa konkretno da javnost na to upozore.”

Naravno, istraživanja se nastavljaju kako bi se objelodanile opasnosti od uzimanja NSAID-a. Web stranica koja prati sadašnja istraživanja je Pain-Topics.org. U svibnju 2011. mr. dr. sci. Stewart B. Leavitt napisao je sljedeće (<http://tinyurl.com/k97hozy>):

„Rezultati novog istraživanja ukazuju na to da čak i kratkotrajno korištenje tih sredstva za ublažavanje boli nije bezopasno za pacijente koji trpe bolove nakon što su preživjeli srčani napad.”

NOVA PITANJA O PANDEMIJI IZ 1918.-1919.

Bez imalo sumnje, između 20 i 50 milijuna smrtnih slučajeva tijekom pandemije 'gripe' u tom dvogodišnjem razdoblju (1918.-1919.) predstavlja najveću ijatrogenu katastrofu u ljudskoj povijesti. (ijatrogen = uzrokovan liječničkim postupkom ili lijekovima; *op. prev.*)

Iako je ta pandemija iznijela na vidjelo krajnju toksičnost Bayerovog glavnog medikamenta, aspirina, ona je razotkrila nešto još značajnije: posvemašnju neučinkovitost industrije sintetskih lijekova baziranih na katanu kamenog ugljena da liječi bo-

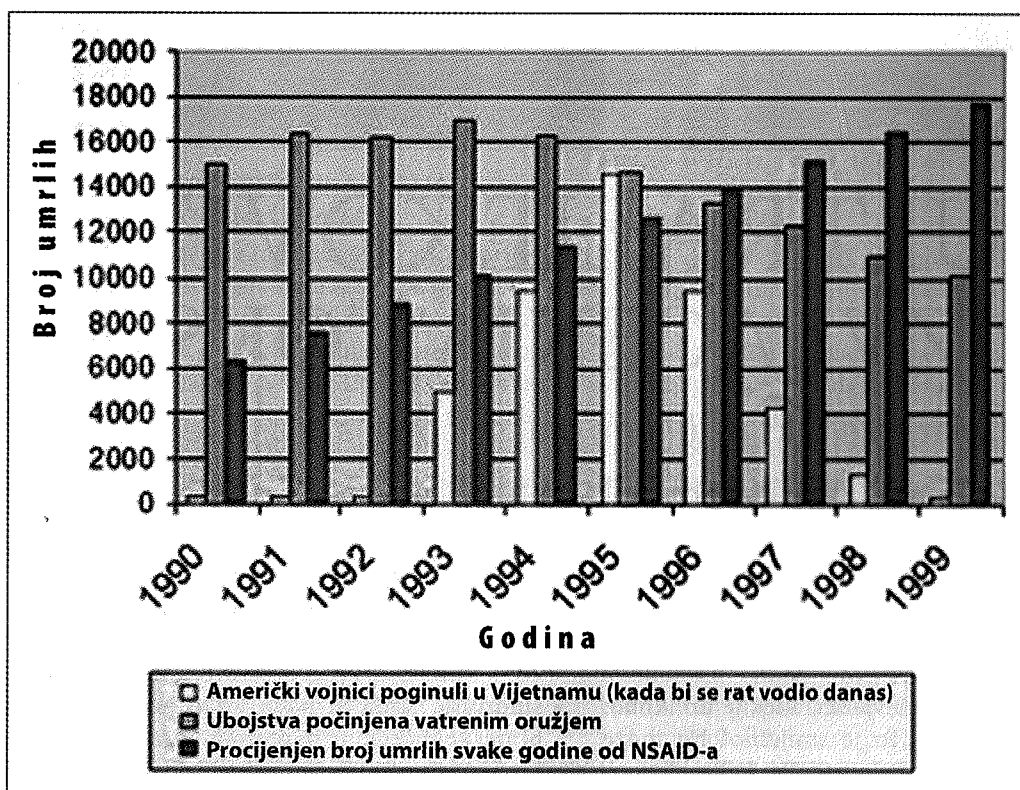
lesti. Uz ovakve informacije javljaju se i nova pitanja, ne više samo medicinska nego i ona koja se tiču moći i profita.

Gripa nije bila uzrok smrti tijekom masovnog pomora ljudi 1918.-1919. Premda je ovaj članak fokusiran na medicinske dokaze o tome da je predoziranje aspirinom najlogičnije objašnjenje za užasne, nagle smrti – a čini se da je korištenje aspirina bilo odgovorno za teške bakterijske infekcije koje su dovele do smrtonosnih upala pluća – i samom aspirinu prethodi prvobitni, glavni uzrok: Bayerova želja za profitom. S obzirom na to da su umrli milijuni ljudi, koliko je Bayer zaradio tijekom sezone gripe u razdoblju 1918.-1919.?

Eto, nova pitanja u vezi poštosti iz perioda 1918.-1919. napokon su postavljena. Sada čekamo odgovor.

NAPOMENA UREDNIKA:

Ovaj tekst je prenesen iz članka „Bayer i smrt: 1918-a i aspirin”, autora J. Holcombe, D. Jacobsona i T. Ruhla, objavljenog na web stranici Food Freedom, <http://foodfreedom.wordpress.com>. Cijeli članak u pet dijelova možete preuzeti s web stranice, <http://tinyurl.com/kboj8p5>.

Slika 2